No. 1159 | **DE TIJD.** | 1851

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG. 11 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 10 Februarij.

De algemeene vergadering der Protestantsche Vereeniging „Unitas" in 1850.

II.

[illegible] sprak de voorzitter van *Unitas*, de heer van Dam van Itsolt, »de derde dag, MM. HH., waarop de afgevaardigden der verschillende protestantsche maatschappijen te zamen komen om te beraadslagen en om besluiten te nemen over de meest geschikte middelen, die strekken kunnen tot behoud van het dierbaar pand, ons door de vaderen tot erfdeel gelaten.

»Die openbare belangstelling in het Protestantismus is een verblijdend verschijnsel; maar zij wekt tevens een weemoedig gevoel in ons binnenste, bij de gedachte dat het in Nederland noodig is geworden, buitengewone middelen aan te wenden om de protestantsche Kerk te verdedigen tegen de aanmatigingen van Rome.

»Intusschen is het waarheid, dat wij, door den nood gedrongen, ons tot maatschappijen hebben vereenigd, om ons met meerdere kracht te kunnen verzetten tegen de aanrandingen van de vijanden van licht en waarheid."

»Het is van belang, dat wij zulks herhalen en op den voorgrond zetten, bij iedere daartoe geschikte gelegenheid. Het is noodig, dat wij daarvan acte nemen, om mij zoo eens uit te drukken; want onze beschuldigers zijn voor geene rede, zijn voor geene overtuiging vatbaar."

»En die beschuldigers worden, helaas! niet slechts in de Roomsche Kerk gevonden. Het is niet alleen de beruchte Nederlandsche Kiezer, met zijnen Jezuitischen aanhang, die aan onze christelijke [!!] genootschappen den handschoen heeft toegeworpen, laster en leugen opeenstapelende, om de onnadenkende menigte te doen gelooven, dat wij het zijn, die het zaad van twist en tweedragt uitstrooijen; dat wij het zijn die de banier het eerst hebben opgeheven, waaronder wij onze geloofsgenooten te zamen roepen, om te strijden tegen andersdenkende medechristenen. Neen! er zijn ook Protestanten, die zich niet schamen hunne lauwheid voor de heilige zaak [!], die ons met geestdrift vervult, te verbergen achter het masker van vredelievende gezindheid, en die hunne onverschilligheid bedekken met den schoongekleurden mantel van christelijke verdraagzaamheid."

»Ook Protestanten beschuldigen ons, dat wij het grootste gebod des Verlossers, de liefde, verzaken en dat wij, leden der verschillende protestantsche genootschappen, ons, alzoo, als onwaardige Christenen gedragen."

»Daarom het telkens, plegtig en met ernst, op den voorgrond gesteld, gelijk ik het weder doe te dezer gelegenheid: dat wij eerst ter verdediging zijn opgestaan, nadat wij, jaren achtereen, waren blootgesteld geweest aan *boosheid* en GEWELD: daarom het aan onze vijanden en lasteraars herhaald, dat wij de christelijke liefde niet hebben verzaakt [!?]; want wij, die de magtigste waren, wij hebben niet gegrepen naar het zwaard der verdelging; maar wij hebben ons gewapend met het schild des behouds."

»Zou ik het te vreezen hebben, mijne Broederen! dat ik werd tegengesproken door één eenig lid onzer verschillende protestantsche genootschappen, wanneer ik zeide: »»dat wij niets vuriger wenschen dan onze vereenigingen te kunnen opheffen, als overtollig en doelloos geworden, door de liefde en verdraagzaamheid onzer tegenpartij.""

»Dat zij ontbonden worden die Broederschappen van het Heilige hart van JEZUS, van de rozenkrans van MARIA, van VINCENTIUS VAN PAULA, van DE TOEKOMST, van DE VOORTPLANTING DES GELOOFS! dat zij den vaderlandschen bodem verlaten, die monniken van alle kleuren en orden en die zoogenaamde Zusters van Liefde, die haat en tweedragt brengen in de huisgezinnen; dat zij, naar de voorschriften der wet, geweerd worden uit Nederland, die volgelingen van ESCOBAR en BUSENBAUM, die het gemoed verpesten der arglooze jeugd, door de schaamtelooze leer hunner school! dat de Roomsche geestelijkheid het toone door woord en daad, dat zij het weet, dat Christus heeft gezegd: *hebt elkander lief!* en onze protestantsche vereenigingen zullen zich onmiddelijk ontbinden en hun vurig dankgebed zal opstijgen tot den troon van den Vader der lichten, omdat Hij zich heeft ontfermd over het dierbaar Vaderland."

»Maar tot zoolang, Broeders! [illegible] en weest getrouw. Zoo lang onze tegenstanders de onbeschaamde zinspreuk in hun vaandel durven voeren: *Vindicamus haereditatem patrum nostorum*; zoo lang zij *verklaren* [?], dat zij, *des noods met* GEWELD [!!] een erfdeel zullen vorderen, waar hun geen erfdeel werd gelaten; tot zoo lang zij de spreuk, op 's lands oude munten uitgedrukt, met het oog op onze godsdienstige vrijheid, de zinspreuk van alle welgezinde Protestanten: *hac nitimur, hanc tuemur!* op den Bijbel gesteund, zullen wij onze vrijheid verdedigen, en wij zullen zegevieren, want God zal met ons zijn."

»Moge het gebed, bij den aanvang onzer werkzaamheden uitgesproken, worden verhoord en moge, alzoo, deze, onze *achtste* alg. vergadering, dienstig worden gemaakt aan de bevordering van licht en waarheid, bij de strenge betrachting van christelijke liefde en verdraagzaamheid jegens alle verdoolden."

»Ik verklaar de vergadering te zijn geopend."

Er zijn Protestanten, zegt de voorzitter van U., die zich niet schamen hunne lauwheid te verbergen achter het masker van vredelievende gezindheid, en die hunne onverschilligheid bedekken met den schoongekleurden mantel van onverdraagzaamheid. — Met meer waarheid zou hij zich uitgedrukt hebben wanneer hij gezegd had: er zijn Protestanten die zich niet schamen aan hun haat tegen het Katholicisme den glimp te geven van ijver en christelijke liefde. Maar de grijns, die hun aangezigt verbergt, is te ligt en te doorschijnend om de afzigtelijkheid die er achter schuilt, te bedekken. Aan dezulken rukt men het masker niet af. Zij maken er zich zelven des te verachtelijker door, en zij behoeven zich slechts te vertoonen, om gekend te worden gelijk ze zijn.

De heer van Dam acht het noodig, bij iedere gelegenheid te herhalen dat de protestantsche maatschappijen zijn opgerigt ter verdediging, en dat zij de christelijke liefde niet hebben verzaakt. — *Wij* achten dit niet alleen niet noodig, maar houden het zelfs voor nutteloos. Woorden, die door daden weersproken worden, kunnen noch *redelijk*, noch *overtuigend* zijn, en vinden geen ingang, al worden zij ook telkens herhaald. Alle weldenkenden, ook onder de Protestanten, weten ze op hunne waarde te schatten.

Maar vanwaar dan toch dat de heer v. D. zijne verbolgenheid tegen de Katholieken thans zoo moeijelijk weet te verbergen, en zoo hevig hen aanvalt? — Het raadsel is gemakkelijk op te lossen. Het geschrift van den »Nederlandschen Kiezer" stond hem dreigend voor den geest, die naam ontviel hem het eerst. Dit geschrift is het, wat zijne prikkelbaarheid bijzonder heeft opgewekt. Niet zoozeer omdat de schrijver »den handschoen heeft toegeworpen" — het was niet de eerste maal dat de sluijer der geheime protestantsche genootschappen werd opgeligt —; neen, maar de Nederlandsche Kiezer had in het *Fransch* geschreven, en nu was men met reden beducht, dat die zoogenaamde christelijke genootschappen, ook buiten den engeren kring van het vaderland, voor het beschaafde *Europa* naar verdienste zouden worden gebrandmerkt. *Inde irae.*

En dit is geen bloote veronderstelling. Integendeel; het verslag zelf van den Sekretaris deelt ons daaromtrent bijzonderheden mede, die al te curieus zijn om ze hier ter plaatse niet over te nemen. Bladz. 48 lezen wij het volgende:

»Nu, aan het slot dezer mededeeling van de verrigtingen des hoofdbestuurs, den blik nog eenmaal gewend »naar het vorige algemeene verslag. Gij herinnert u, »Mijne Heeren! hoe daar aan het slot gezegd werd: »»Een gunstige toestand der Protestantsche zaak in ons »vaderland, zoo zij [hij] in een volgenden jaargang al »waar te nemen zij, zal niet door het geenszins voor»vallen van *gewigtige* zaken worden veroorzaakt. Neen, een »tijdvak van rust gaan wij niet te gemoet."" Dikwijs waren »ons die woorden voor den geest, toen de organen van het Ul»tramontanismus al luider en luider zich verhieven. Van de »in het eigen oog der hunnen zelf onvoorzigtig geachte »redenen [?] die in de Raadzaal der volksvertegenwoor»diging gevoerd werden, behoeven wij, den voet op »het Staatstooneel niet willende zetten, niet eens te »gewagen; genoeg is het te wijzen naar het arglistig »gestelde geschrift, waarbij, *in de door geheel Europa »gelezen taal*, in een fijngesponnen vermenging van »waarheid met leugen, en (waarom zouden wij het ont»kennen?) in boeijenden stijl, een tafereel werd opge»hangen van grieven en onregt, welke men de toestand »der Roomschgezinden in Nederland voorgaf te zijn."

»Een voorval als het verschijnen van zulk een geschrift »kon door de hoofdbestuurders niet met onverschillige »oogen worden aangezien. Die taal moet weersproken »worden! dus klonk weldra uit hun midden eene stem »tot de medebroeders die de permanente commissie uit»maken. Doch reeds waren deze onderrigt dat het aan »wederspraak door bekwame mannen niet ontbreken zou, »en dat twee, naar de behoeften van verschillende lezers, »in verschillende trant gestelde stukken weldra van de pers »zouden komen. Doch nu was het de taak der commissie om »die stukken te doen verspreid zijn door het vaderland, en »te zorgen dat zij ook daarbuiten zouden worden gelezen. »Tot het eerste moest leiden de toezending van een »exemplaar der beide geschriften aan ieder departement; »tot het andere, het doen toezenden van een exemplaar »aan ieder der vreemde Gezanten bij ons Hof en aan de »Redactiën van protestantsche periodieke geschriften te »*Parijs* en *Berlijn*. En heeft geen Duitsche vertaling »tot hier toe het licht gezien; en is er geene behan»deling van het onderwerp in de bedoelde buitenland»sche Tijdschriften gevolgd; is meer nog, waarnaar men »getracht heeft, niet gebeurd.... [*in een woord, is de »geheele onderneming mislukt*] de schuld daarvan is niet »te wijten aan gebrek aan ijver bij onze permanente commis»sie. En, mag men voorts het er voor houden, dat de span»ning die nog altijd in *Europa* heerscht, hier in den weg »stond, door diezelfde spanning zal dan ook wel de indruk »gesmoord zijn, die het Jezuitische geschrift bestemd »was uit te werken."

Dat bestuurders van geheime genootschappen een grooten afschrik hebben van publiciteit, en dat zij, bij het mislukken hunner pogingen, aan hunne tegenpartij hetzelfde lot toewenschen, laat zich gemakkelijk begrijpen. Maar die wensch is daarom niet vervuld geworden. Neen, ondanks »de spanning in Europa," is van dat »Jezuitische" geschrift melding gemaakt in Fransche, Belgische, Duitsche, Engelsche en Italiaansche dagbladen en tijdschriften, en is de indruk veel grooter geweest dan de permanente commissie van *Unitas* lief kan zijn. Moge de Nederlandsche Kiezer en zijne vrienden er door aangemoedigd worden, zich bij voorkomende gelegenheden van dat wapen te bedienen, dat vooral voor lichtschuwende genootschappen zoo vervaarlijk is! — Keeren wij terug tot de aanspraak van den voorzitter van *Unitas*. (*De Katholiek.*)

In de zitting van het Huis der Gemeenten van ll. Vrijdag heeft lord John Russell een lang requisitoir gerigt tegen den Paus en tegen wat men den »heerschzuchtigen geest van Rome" noemt. Die aanval van den eersten minister tegen de Kerk was meer geschikt om de hartstogten van zijne hoorders op te wekken, dan om den stand der zaken naar waarheid te doen kennen. Het zal niemand verwonderen, dat de minister in zijne redevoering zeer is toegejuicht door de protestantsche vooroordeelen. Maar na de toejuiching, die zijne acte van beschuldiging ten deel viel, heeft men reden om zich te verwonderen, dat zijn voorstel van beteugeling niet met gelijke goedkeuring is aangehoord. De liberale leden van het huis, de heeren Roebuck en Bright, en de Katholijken met O'Connell, noemden den maatregel de vrijheid van godsdienst beleedigend; de ultra-Protestanten, bij monde van Sir Robert Inglis, vergeleken het voorstel bij den berg die eene muis baart.

De motie van Lord Russel komt hierop neer:

te verbieden dat door een katholijk Bisschop worde aangenomen eenige titel, ontleend van eenig diocese of stad in het gansche Rijk;

en te verhinderen dat eenig Bisschop, ten gevolge va-

zulk een titel, eenige contrôle uitoefent op de goederen der katholijke armen.

De brief van den heer J. H. C. van der Kun van Rotterdam, dien wij in ons nummer van den 28 Januarij jl. uit de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* overnamen, maakt nog steeds het onderwerp der gesprekken uit. Algemeen betreurt men het, dat een man, die zoo open en cordaat, maar tevens met zooveel bezadigdheid en waardigheid weet te spreken, aan de provinciale vertegenwoordiging ontbreken zal, waar hij door zijne groote kennis in aangelegenheden van handel en landbouw, maar bovenal door zijn onafhankelijk karakter wezenlijke diensten had kunnen bewijzen. De heer van der Kun behoort tot den aanzienlijksten handelstand, en staat met regt hoog aangeschreven in de publieke opinie. Sommige Protestanten die tot zijne vrienden behoorden, hadden hem tot kandidaat gesteld, niettegenstaande hij, door den uitslag van vroegere kandidaturen afgeschrikt, thans die eer niet begeerde. Des ongeacht moest hij onderdoen voor zijn mededinger, waarvan wij niets anders zeggen willen, dan dat hij is controleur der Directe belastingen, en dus een aan het Ministerie van finantien geheel ondergeschikt ambtenaar!!

Zoo treden alle geschikte brave en invloedrijke Katholijken de een voor, de andere na, van het staatstooneel af, dank zij de onverdraagzaamheid van sommigen en de moedeloosheid van anderen. De eerste is sinds lang bekend en de tweede een natuurlijk gevolg van het telkens mislukken van regtmatige pogingen. Het gebeurde bij de laatste verkiezingen te Schiedam heeft dit nog duidelijker doen uitkomen. De Katholijken willen niet langer *dupe* zijn, zij vertrouwen geene beloften noch verzekeringen meer; zij meenen zich de moeite te mogen sparen om vruchteloos werk te doen, en ten slotte nog te worden bespot.

Wij hebben dit resultaat van de verkiezingen van 1850 destijds voorspeld, en het verwondert *ons* dus in geenen deele. Het is eene daadzaak, die wij constateeren, zonder ze goed te keuren. — Maar eene waarheid is het, dat de Katholijken op die wijze steeds meer en meer op zich zelven staan, te midden der constitutioneele en anticonstitutioneele bewegingen, die ons vaderland beroeren. Mannen, die hun vol vertrouwen en onverdeelde hoogachting genoten, worden buiten de gelegenheid gesteld om voor 't gemeenschappelijk heil te werken en door de kracht van hunnen invloed onze staatsinstellingen te schragen. Eene loffelijke ambitie wordt bij allen weggenomen en meer en meer zal de Katholijk zich als een vreemdeling beschouwen, die geen belang heeft bij datgene, waarop anderen den hoogsten prijs stellen. Dit is een zeer ongelukkig verschijnsel! Eerlang, en welligt zeer spoedig, komt het oogenblik, dat de Nederlandsche nationaliteit, van binnen verkankerd, en van buiten bedreigd, al hare krachten behoeft om het veege bestaan te rekken. Dan zal men het levendig gevoelen, hoe men die thans zoo weinig geachte Katholijken noodig heeft; men zal die geestdrift van hen verlangen, die hen in 1848 bezielde, en toen door de Protestanten zoo euvel geduid werd; maar de laatste vonken van die geestdrift zullen dan zijn uitgedoofd. Men zal hun dan schoone beloften en verzekeringen geven; maar die woorden kunnen geen ingang meer vinden bij menschen, die in 1848 en 1850 zoo nutteloos de volle maat van hun vertrouwen geschonken hebben. Men zal dan een beroep doen op de liefde van het vaderland, en het zal een klank zijn, die de Katholijken, in den mond van velen hunner landgenooten, niet meer begrijpen.

Nog eens: wij constateeren een feit, dat wij diep betreuren, maar dat niet te loochenen is. Waarlijk, de stelling der Katholijken, en hier te lande de overweging onzer staatslieden, is de aandacht van Protestanten, die zich niet verblinden willen, overwaardig. De Katholijke kwestie is de dringendste van allen. God geve den Koning en zijnen ministers wijsheid en kracht, en aan de Natie het levendig besef, dat, zooals de heer van der Kun zeide, *onverschilligheid in het Staatkundige, en onverdraagzaamheid in het godsdienstige*, ons vaderland leiden tot een wissen ondergang.

Voor de tweede katholijke Kerk te Genève

is bij de Redactie van *de Tijd* op nieuw ontvangen: Van J. R. *f* 5, M. *f* 10, G. *f* 10. Met het vroeger opgegevene te zamen *f* 35.

Z. M. heeft den heer J. G. Matthes, eervol ontslagen uit zijne betrekking van surnumerair bij het entrepôt te Amsterdam.

Het *Staatsblad* n°. 8 bevat het kon. besluit van den 13 Februarij 1851, betreffende het alnog doen ijken van het daarbij bedoelde oude vaatwerk.

STATEN-GENERAAL.

Wij ontvingen dezer dagen het Verslag der Afdeelingen omtrent het wets-ontwerp, houdende *bepalingen omtrent het bouwen, planten enz. binnen zekeren afstand van Vestingwerken.*

Het volgende is een kort uittreksel uit dit verslag:

Ofschoon men algemeen gaarne erkende, dat de thans voorgedragen wet zich in onderscheidene opzigten gunstig onderscheidt boven die, welke zij geacht kan worden te vervangen, heeft men echter gemeend zich bij het plaats gehad hebbend onderzoek, niet tot de vergelijking van het tegenwoordig ontwerp met de wet van 1814 te mogen bepalen, maar de beginselen, waarvan de Regering bij het zamenstellen daarvan is uitgegaan, op zich zelve ter toetse te mogen brengen, en hebben die beginselen daarbij ernstige tegenspraak ontmoet.

Al dadelijk waren er verscheiden leden, naar wier oordeel de last, die, volgens het ontwerp, aan de perceelen, binnen de zoogenaamde verboden kringen van vestingen gelegen, zou worden opgelegd, niet wel, gelijk zulks in de memorie van toelichting bij herhaling geschiedt, met den naam van eene *wettelijke erfdienstbaarheid* kon worden bestempeld. Die benaming, zeiden zij, komt in het Burgerlijk Wetboek niet voor, en geheel het begrip van *wettelijke* erfdienstbaarheid is vreemd aan ons burgerlijk regt.

Door een aanzienlijk aantal leden werd groot gewigt gehecht aan een tweede bezwaar, namelijk dat de regering bij hare tegenwoordige voordragt, met opzigt tot het regt der daarbij betrokkenen op schadeloosstelling, een verkeerd en onhoudbaar stelsel heeft aangenomen. Naar het oordeel dier leden kon aan de regering geenszins worden toegegeven, dat, vermits de voorgedragen bepalingen de strekking niet hebben, om bijzonderen eigendom in eigendom van den Staat te doen overgaan, hier geene sprake kan zijn van onteigening ten algemeenen nutte. Men kon zich toch niet overtuigen, dat in eigendoms-overgang alleen het kenmerk van onteigening zou gelegen zijn, zoodat zonder dien overgang, geene onteigening denkbaar zou wezen. De eigendom is, ook volgens de definitie van het *Burgerlijk Wetboek*, het regt om van eene zaak het vrij genot te hebben, en daarover op de volstrektste wijze te beschikken. Aan het eigendomsregt wordt derhalve niet enkel te kort gedaan, wanneer de volle eigendom aan een ander overgedragen, of aan den eigenaar ontnomen, maar ook wanneer ten algemeenen nutte eene blijvende beperking van het genot ingesteld wordt. In dat geval heeft eene gedeeltelijke onteigening plaats, en wordt, evenzeer als in het eerste, art. 147 der Grondwet van toepassing, volgens hetwelk niemand van zijn eigendom kan worden ontzet, dan tegen voorafgaande schadeloosstelling. Het aannemen van een tegenovergesteld gevoelen zou tot ongerijmde gevolgtrekkingen leiden. De wet zou dan, ten behoeve van den Staat, aan den eigenaar het genot of gebruik van zijn eigendom, geheel en voortdurend kunnen ontnemen, zonder dat, zoolang slechts geene overdragt plaats vond, eenige verpligting tot schadeloosstelling zou ontstaan. Er zou dan bijv., als het den aanleg van een spoorweg gold, geen grondeigendoms afstand tegen schadeloosstelling behoeven plaats te vinden, maar de wet zou eenvoudig aan den betrokken eigenaar den last kunnen opleggen, om te dulden, dat de weg over zijnen grond liep.

Deze leden meenden daarom, dat, voor zooveel de in het vervolg aan te leggen vestingwerken betreft, in dit wets-ontwerp bepalingen moesten voorkomen omtrent het verleenen van schadevergoeding niet enkel voor het wegruimen van gebouwen, getimmerten enz. in het geval van art. 29 van het ontwerp, maar ook voor de verminderde waarde van den grondeigendom ten gevolge van het verbod om niet te bouwen, te planten of eenig werk te maken. De verpligting daartoe bestond vooral niet in mindere mate, wanneer men met de regering den bedoelden last als eene wettelijke erfdienstbaarheid wilde beschouwen, naardien dan toch iedere erfdienstbaarheid eene wijziging of beperking van den eigendom is.

Met dit gevoelen konden zich echter andere leden niet vereenigen. Zij beweerden, dat, daar de zorg voor de verdediging van den vaderlandschen grond een der eerste pligten van de Regering uitmaakt, deze ook het regt behoort te bezitten, om in het belang dier verdediging den bijzonderen eigendom te beperken. Die beperking was geenszins als eene gedeeltelijke onteigening aan te merken, maar behoorde integendeel tot de zoodanige, waarop in art. 625 van het Burgerlijk Wetboek wordt gedoeld, en die in het algemeen belang behooren te kunnen plaats vinden. Zij was eenigermate gelijk te stellen met de bestaande bepalingen omtrent het ontginnen van mijnen, met die tegen het daarstellen van een kruidmagazijn in zijn huis, tegen het planten van boomen die de lucht zouden verpesten, en dergelijke.

Intusschen waren onder de leden, die in de hier bedoelde beperking van het eigendomsregt geene gedeeltelijke onteigening zagen, en dus het bestaan van een bepaald *regt* op schadeloosstelling daarvoor niet konden erkennen, verscheidenen, naar wier gevoelen de billijkheid in vele gevallen zoodanige schadeloosstelling zou vorderen. Zij meenden, dat de Regering bij de tegenwoordige wet in dien geest bepalingen had moeten vaststellen.

Naar het oordeel van eenige leden was de tegenwoordige wets-voordragt ook uit een ander oogpunt niet aannemelijk. Die leden meenden, dat het tegenwoordig onderwerp niet geregeld kon worden, zonder dat vooraf de algemeene wet was vastgesteld, waarvan in de derde alinea van art. 147 der Grondwet gesproken wordt. Die algemeene wet moest toch *ten behoeve van vestingbouw* en andere aldaar genoemde onderwerpen de uitzondering regelen op den bij dat grondwets-artikel gestelden regel omtrent de voorafgaande verklaring bij de wet in geval van onteigening, dat het algemeene nut die onteigening vordert. Het tegenwoordig wets-ontwerp stond dus, volgens de genoemde leden, met die algemeene wet in het naauwste verband. In dit bezwaar werd echter door andere leden, vooral door degenen, volgens wie het denkbeeld van onteigening vreemd was aan de tegenwoordige wet, geenszins gedeeld. Afstand van gronden voor vestingbouw had, meenden zij, met het verbod om binnen de zoogenaamde verboden kringen te bouwen, niets gemeen.

Meer algemeen heeft men het betreurd, dat, indien de tegenwordige voordragt tot wet verheven wierd, daarnevens nog altijd wetsbepalingen van Franschen oorsprong van kracht zouden blijven, of ten minste bij de toepassing der wet ingeroepen zouden kunnen worden.

Vele leden hebben de aanmerking niet kunnen terughouden, dat in dit wets-ontwerp eene vermoeijende en veelal noodelooze uitvoerigheid heerscht, die ongunstig afsteekt bij de beknoptheid, waarmede geheel het onderwerp in de Fransche wet van 1791 is behandeld. Tevens beklaagden zij zich over de onduidelijkheid van het ontwerp; eene onduidelijkheid, waartegen zij te meer meenden te moeten opkomen, omdat het niet enkel voor den regtskundige van belang is, de voorgedragen wetsbepalingen goed te kennen, maar ook een groot aantal andere ingezetenen daarbij onmiddellijk betrokken zijn. Naar het oordeel van sommigen, is de onduidelijkheid der wet vooral aan de poging toe te schrijven, om de drie klassen van vestingen gelijkelijk te behandelen, en zou zij in verstaanbaarheid, ofschoon welligt niet in beknoptheid hebben gewonnen, wanneer de verbodsbepalingen betrekkelijk iedere catagorie van vestingen afzonderlijk waren gehouden. Zeker zou ook door eene indeeling der wet in hoofdstukken of afdeelingen het overzigt der daarin vervatte bepalingen gemakkelijker zijn gemaakt. Op grond van een en ander meende men der Regering in bedenking te moeten geven, om de wet, ook wat de redactie betreft, nog eens aan eene opzettelijke herziening te onderwerpen. Intusschen waren er leden, die dit minder noodig keurden, daar de onduidelijkheid der wet, die bij eene eerste oppervlakkige lezing niet te ontkennen viel, naar hun oordeel bij eene grondige beschouwing meer en meer verdween, welke beschouwing en bewerking tevens de overtuiging gaf, dat het ontwerp goed zamenhing en stelselmatig was ingerigt.

'sGRAVENHAGE, 8 Febr. Men verneemt thans, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden zal hervatten op Dingsdag den 18 Februarij aanstaande, des morgens ten elf ure. Ingevolge art. 11 van het Reglement van Orde der Kamer zal er worden overgegaan tot het maken der nieuwe opgave van drie leden, tot vervulling der betrekking van voorzitter der Kamer, opengevallen door de benoeming van den heer Duymaer van Twist tot Gouverneur-Generaal over Neêrlandsch-Indië.

— De Tweede Kamer zal wederom moeten overgaan tot de verkiezing van 5 kandidaten voor de betrekking van Raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden opengevallen door het overlijden van den heer Hofstede.

— Onder de onderwerpen, die bij de Kamer ter tafel zullen worden gebragt, behoort het gewijzigd Reglement van Orde.

— De heer Jhr. Mr. J. C. de Jonge, Lid van de Prov. Staten van Zuidholland, voor het 2de distrikt van 's Gravenhage, heeft zijn ontslag genomen, zoodat er eene nieuwe verkiezing zal moeten plaats hebben.

ROTTERDAM, 8 Febr. De boekbinder H. J. Regeer alhier zal het Engelsche plaatwerk van Hogarth, gebonden in een prachtband, naar de Londensche tentoonstelling zenden. Nederland zal door dit meesterstuk in het vak der boekbinderskunst op eene waardige wijze te Londen vertegenwoordigd zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Febr. Gisteren heeft de Commissie, belast met het onderzoek betreffende het ontwerp der dotatiewet, hare taak volbragt, en heden heeft de verslaggever Piscatory aan de Vergadering het rapport der commissie over dit buitengewoon krediet ten behoeve van den President der Republiek voorgelezen. Het rapport concludeerde, gelijk ieder verwachtte, tot verwerping van het krediet van fr. 1.800.000. Dit besluit was genomen met 13 tegen 2 stemmen.

Na eenige discussie is de beraadslaging over de dotatiewet bepaald op Maandag e. k.

— *Tegen* de dotatie zullen het woord voeren, de heeren Dufougerais en Bochard; *voor* de heeren F. Barrot, Morin (Drôme) Payer en Casabianca.

Eenige leden die besloten hadden om tegen de dotatiewet te stemmen, verklaarden gisteren overluid in de Vergadering, onmiddellijk hun ontslag te zullen nemen, indien de natie zich door eene vrijwillige inschrijving tegen dit votum van het wetgevend ligchaam mogt verklaren.

Bij den aanvang der Vergadering van gisteren heeft de president medegedeeld het ontslag door den generaal La Hitte genomen als volksvertegenwoordiger van het departement *du Nord*; zullende hij thans andermaal president worden van het committé der artillerie.

— Men zeide gisteren, dat na de verwerping der dotatie-wet een nieuw ministerie zou worden zamengesteld uit de volgende heeren: Lamartine, buitenlandsche zaken; Billault, binnenlandsche zaken; Bethmont, justitie; Magne, openbare werken; Vaisse, landbouw en koophandel; Dumas, openbaar onderwijs; Schramm, oorlog; Collas, marine; en Fould, finantien.

— De heer Anatole de la Forge heeft een verzoekschrift aan de Wetgevende Vergadering ingediend, om de aanwending van de chloroforme op de ter dood veroordeelden toe te passen.

— De commissie nopens de kieswet van 31 Mei was gisteren vergaderd, maar de minister van binnenlandsche zaken was daarbij niet tegenwoordig. De regering is echter, gelijk men weet, van gevoelen om de wet van 31 Mei zoo wel toe te passen op het verkiezen van een President der Republiek als op de verkiezing van volksvertegenwoordigers.

— De commissie voor de aangevraagde vervolging tegen den Prins de la Moskowa heeft den heer E. Leroux tot haren rapporteur benoemd.

— De *Academie des Arcades* te Rome heeft in eene harer laatste zittingen den president der Fransche republiek tot lid benoemd, zoowel om de belangrijke dienst, welke hij, door de herstelling van den paus op zijnen troon, aan de godsdienst bewezen heeft, als om de edele verdiensten, die hij aan zijnen hoogen rang paart.

— Z. Exc. Mgr. Garibaldi, aartsbisschop van Myra, pausselijk nuntius, zal het hôtel van den maarschalk Soult, in de straat der Universiteit betrekken.

MADRID, 3 Febr. In de zitting van den senaat op ll. Vrijdag, heeft de president van den ministerraad, de heer Bravo Murillo, mededeeling gedaan, van een wetsontwerp tot reorganisatie der bank van San Fernando; volgens hetzelve zal het kapitaal der bank van 100 tot 120 millioen realen vergroot worden. De senaat heeft in deze eene commissie van onderzoek benoemd.

Ook heeft de heer Bravo Murillo in de zitting der kamer van afgevaardigden, verscheidene belangrijke wetsontwerpen ingediend strekkende:

1. Tot het magtigen der regering tot den verkoop der kommandeurs-goederen van St. Jan van Jeruzalem.
2. Tot het aan haar verleenen van magtiging tot den verkoop der loodmijnen in Spanje, enz.
3. Een wetsontwerp tot regeling van de schuld der schatkist, welke in materieele en personeele schuld, zal verdeeld worden.
4. Een wetsontwerp tot regeling der buiten- en binnenlandsche schuld.

Dit laatste moet ongeveer van denzelfden inhoud zijn, als het bekende van den heer Bertran de Lis.

— De heer Brava Murillo heeft niet lang gewacht eer hij zijne belofte vervulde. De *Gazeta* bevat reeds het wets-ontwerp tot regeling der Spaansche schuld De drie eerste artikelen luiden aldus:

Art. 1. De Spaansche staatsschuld zal verdeeld worden in perpetueele 3 pCts. rente en in een te amortiseren fonds.

Art. 2. De perpetueele 3 pCts. rente zal verdeeld worden in Geconsolideerde en Uitgestelde. De geconsolideerde rente zal bestaan uit de thans bestaande zoo binnen- als buitenlandsche 3 pCts. schuld, en de uitgestelde 1°. uit het nominale kapitaal der geconsolideerde 5 pCts. schuld, zoo binnen als buitenlandsche; 2°. uit de geconsolideerde 4 pCts. schuld, verminderd op 4 5; 3°. uit de tot 30 Junij aanstaande vervallen en niet betaalde intrest van die schuld, vooraf op de helft verminderd.

Art. 3. De te amortiseren schuld zal in twee klassen worden verdeeld. De eerste zal bevatten: 1°. de loopende schuld van de binnenl. 5 pCts. (a papel); 2°. de niet geconsolideerde vales, en 3°. de zoogenaamde uitgestelde en voorloopige schuld. De tweede klasse zal de renteloeze en passive schuld bevatten.

Het ontwerp van schuldregeling is over het algemeen gunstig opgenomen. Echter spreekt men van een adres van een groot aantal handelaars aan de cortes, met verzoek dat met de coupons even als met de 4 en 5 pCts. mogt worden gehandeld.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Febr. In het Huis des Lords beloofde de markies van Landsdowne gisteren, op eene interpellatie van den markies van Londonderry, een ontwerp tot afschaffing van het onderkoningschap van Ierland. In het Huis der Gemeenten had Lord John Russell eergisteren dezelfde toezegging gedaan.

Voorstellen om de zittingen van het Parlement niet tot na middernacht te doen duren werden eergisteren in het Huis der Gemeenten verworpen.

Gisteren verklaarde de heer O'Connell in het Huis der Gemeenten den Lord der schatkist te zullen interpelleeren of de regering al of niet de wet aangaande de regten der grondeigenaars en pachters in Engeland zou wijzigen.

In de zitting van gisteren in het Huis des Lords, beschuldigde Lord Stanley zijn ambtgenoot Lord Minto van medewerkt te hebben tot de invoering der katholijke hierarchie. Lord Minto verklaarde dat hij terstond nadat deze zaak haar beslag gekregen had, aan Lord John Russell derzelver ware toedragt, zoo hij meende althans, had bekend gemaakt. Hij beriep zich voorts op zijn brief in de dagbladen geplaatst, waarin hij betuigt geheel vreemd aan den pausselijken stap te zijn, en voegde er heden bij dat gedurende zijne zending in Italie de invoering van een bisschoppelijk bestuur in Engeland *nooit in zijne tegenwoordigheid besproken was* geweest.

— Gisteren hield het Engelsche Huis der Gemeenten eene zeer belangrijke zitting, vermits de door Lord John Russell aangekondigde maatregel tegen de jongste pausselijke besluiten betreffende de invoering van het eigen kerkelijk bestuur der Katholijken in Engeland, door zijn Lordschap werd voorgedragen.

Spr. zeide, dat, ten gevolge van de algemeene opinie, die zich luid tegen de pausselijke besluiten verklaard en in tallooze adressen aan de kroon en het Parlement geopenbaard had, thans op de regering de zware verpligting rustte om aan dat verlangen des volks te voldoen. Hij zinspeelde op handelingen van den Pausselijken Stoel in katholijke landen, en beweerde dat de invoering van het katholijk bisschoppelijk bestuur in Engeland was geschied zonder toestemming, ja buiten voorkennis der regering. Daarna, Frankrijk en Oostenrijk o. a. tot voorbeeld nemende, poogde hij de noodzakelijkheid te betoogen van een regt van *placet* en van de sanctie der hooge regering ter bekrachtiging van elke benoeming bij de hoogere geestelijkheid. De Paus had onlangs, volgens Lord John Russell aan H. M. koningin Victoria eene beleediging aangedaan, die hij niet zou gewaagd hebben tegen zelfs de kleinste staten. De overheerschende magt van Rome moet, met het oog op de geschiedenis, beteugeld worden. De raadslieden der Kroon waren echter van oordeel dat de oude wetten daartoe onbruikbaar waren geworden.

Daarom stelde de regering thans voor, uit aanmerking van het toezigt of beheer, hetwelk de nieuw benoemde katholijke prelaten zouden kunnen verkrijgen over belangrijke giften en fondsen, afkomstig van of berustende onder de leeken dier gemeente, hier te lande, — in de eerste plaats en onder gegeven omstandigheden, hun de aanneming te verbieden, niet alleen van eenigen titel der thans bestaande diocesen, maar ook van eenige andere plaats of grondgebied, in het Vereenigd koningrijk van Groot-Brittannie; en hun daarenboven te beletten uit kracht, of op gezag van zoodanige titels, eenige controle of beheer op zich te nemen, over de eigendommen der leeken.

Daarna raadde Lord John zeer oordeelkundig Mgr. den aartsbisschop van Westminster aan om zijn aangenomen titel maar spoedig weder af te leggen en met stillen trom naar Rome te vertrekken. Deed hij dit niet, en volgde hij een anderen raad, hem ingeboezemd door de eerzucht van den pausselijken Stoel; dan kon hij rekenen een hevigen en langdurigen strijd te voeren te hebben. De minister zeide ten slotte dat hij eene volkomen vrijheid van godsdienst zou handhaven, maar tevens alle inmenging van het geestelijk gezag in het wereldsch bestuur des rijks zou te keer gaan.

Een aantal redenaars hebben vervolgens het woord gevoerd. De heer Roebuck haalde de Vereenigde Staten van Amerika als een voorbeeld van verdraagzaamheid aan. Dáár koestert men geene dwaze vrees voor den Paus. Bijaldien Dr. Wiseman zich in plaats van aartsbisschop *van* Westminster, noemde aartsbisschop *in* of *te* Westminster, dan zou hij van geen kwaad verdacht worden. Het kwaad is alzoo ingebeeld en geen straf kan er op worden toegepast. Zulk een maatregel zou ook zeer gevaarlijke gevolgen kunnen hebben, waartegen hij meende het Huis te moeten waarschuwen. Eindelijk logenstrafte hij de verklaring van Lord Minto door te zeggen dat deze Lord een brief had ontvangen van den Eerw. Hamilton, een schotsch Priester te Rome wonende, die verklaart dat Lord Minto, ten gehoore bij Z. H. toegelaten, de breve had gezien, waarbij de invoering der katholijke hierarchie in Engeland was vastgesteld.

Nog werd een door de regering te nemen maatregel tegen de pausselijke besluiten hevig bestreden door den heer John O'Connell, vooral wanneer zulk een maatregel ook Ierland mogt betreffen; In Ierland namelijk zou zulk een verbodswet den hevigsten tegenstand kunnen verwekken.

De voortzetting der discussien werd bepaald op Maandag e. k.

— Gisteren en heden werd er kabinetsraad gehouden.

— De *Standard* berigt dat het Parlement gansch niet tevreden is met de maatregelen door Lord John Russell tegen de katholijke prelaten te nemen. Dat blad vindt die maatregelen te zwak; het wenscht een streng verzet der regering tegen elke beweging der Katholijken; in één woord; het wil, dat het gouvernement hun alle godsdienstvrijheid ontneme.

— Zes duizend procureurs hebben (*gewetenshalve* zou de *Kamp. Courant* zeggen) een gezamenlijk protest tegen het katholijke bisschoppelijk bestuur ingediend.

— Een aantal Protestanten te Dublin hebben, een brief aan den hertog van Wellington geschreven, waarin zij dien staatsman, onder wiens ministerie de wet tot emancipatie der Katholijken totstand gekomen is, beschuldigen, van op indirecte wijze de oorzaak te zijn van de invoering der katholijke hierarchie. Zij verzoeken hem diensvolgens de intrekking dier emancipatie-acte.

De hertog van Wellington heeft op dit dolzinnig verzoek geantwoord, dat het buiten zijne bevoegdheid lag te voldoen aan dat verzoek, waarmede hij zich trouwens ook niet kon vereenigen.

— Lord John Russell heeft verklaard in het Parlement, dat zoowel Katholijken als Protestanten zich in hunne waardigheid gekrenkt achtten door de »aanmatigingen van den Paus." Charles Langdale schreef daarop den minister, dat hij hem raadde zich niet te vergissen aangaande de denkwijze van tallooze Katholijken van alle standen, die de adressen van dankbetuiging aan den H. Stoel onderteekend hebben.

— Eergisteren heeft de kanselier der schatkist talrijke deputatien bij zich ontvangen over de venster-belasting.

— De aanspraak der Koningin van ll. Dingsdag, terstond per telegraaf naar Dublin overgebragt, verscheen dienzelfden dag voor 12 ure in een der dagbladen dier stad.

— Blijkens den laatst bekend gemaakten wekelijkschen staat der Engelschen bank is de circulatie der biljetten met 137,855 £. vermeerderd, en de voorraad van het edel metaal met 83,109 £ verminderd.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 9 Febr. Men schrijft uit Neufchatel, dat de Koning van Pruissen in de plaats van den overleden heer Favarger den te Berlijn woonachtigen heer F. Chambrier tot kanselier van het hertogdom Neufchatel en Valandis heeft benoemd.

— Men schrijft uit Hamburg, 8 Februarij. Heden ochtend zijn eenige der voor Rendsburg bestemde bezettings-troepen per spoortrein van Altona derwaarts vertrokken; morgen volgen de overigen.

De Luxemburgsche Stenden hebben den 4den hunne zittingen hervat. De heer Willmar was tegenwoordig. Er is geene mededeeling, noch eenige interpellatie gedaan.

— Te Zurich is den 5 des voormiddags eene sterke aardschudding gevoeld. Ook in Schwyts werd zulk een schok gevoeld.

BERLIJN, 8 Februarij. Men houdt het er voor, dat alhier eene nota is ontvangen, waarbij tegen het toetreden van Oostenrijk met al zijne Staten tot het Duitsche Verbond wordt geprotesteerd.

— De Eerste Kamer heeft de beraadslaging voortgezet over het wetsontwerp betreffende de regterlijke organisatie. De zitting der Tweede Kamer leverde niets belangrijks op.

WEENEN, 6 Februarij. In den aanvang van Maart zal de rijksraad zijn volledig en dadelijk zijne werkzaamheden beginnen, en wel met de herziening der Hongaarsche staatsregeling.

— De Romanische bevolking van Zevenbergen heeft bij eene petitie aan den Keizer verzocht, dat al de Magyaarsche en Saksische wetten mogten vervangen worden door de algemeene Oostenrijksche wetgeving.

— Het bevestigt zich, dat het Oostenrijksche kabinet de zaak van Sleeswijk als gescheiden van die van Holsteen beschouwt en dat in dezen zin de des betreffende staatsstukken vervat zijn. Men hoopt hier, dat ook Pruissen zich aan dat gevoelen zal aansluiten.

ITALIE.

De organieke gemeentewet van Rome is afgekondigd den 25 Januarij. Graaf de Bermont is benoemd tot gen. majoor, en graaf de Leroy tot luit-kolonel van het pausselijke leger. Gen. Kalbermatten, broeder des gewezen ministers van oorlog, zal het regement der garde te voet commanderen. De beide eerstgenoemde officieren zijn voormalige aanvoerders der koninklijke garde van Karel X. Mgr. de bisschop van Evreux bevindt zich te Rome.

De commissien van onderzoek door den Sardinischen Senaat benoemd, voor de traktaten met Frankrijk over den koophandel en den letterkundigen eigendom, alsmede de post-overeenkomsten met Belgie, Zwitserland en Frankrijk, hebben rapport uitgebragt strekkende om de bedoelde ontwerpen goed te keuren.

De Sardinische minister van koophandel en marine, graaf Cavour, heeft, in de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van 3 Febr., het wets-ontwerp aangeboden, strekkende om het arsenaal en verdere maritieme etablissementen van Genua naar den Golf van Spezzia over te brengen.

De regterlijke magt is in de Sardinische Kamer openlijk en straffeloos gehoond en miskend door Parent en Sineo. De minister van justitie hoorde alles met de grootste bedaardheid aan; hierdoor heeft hij eene algemeene verontwaardiging tegen zich doen ontstaan.

Men spreekt steeds van de aftreding des ministers Siccardi.

Het dagblad van Venetie zegt betreffende het konkordaat met Spanje, dat het zal geratificeerd worden na de terugkomst te Rome van den gezant Martinez de la Rosa. Ten gevolge dezer overeenkomst zullen een honderdtal kloosters in Spanje hersteld worden. Men weet dat reeds 353 Jezuiten in dat land teruggekeerd zijn, en er openlijk onderwijs geven in de fraaije letteren, wijsbegeerte en theologie.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 10 Februarij.

BEVALLEN (7 Febr.). M. E. Dake, geb. Hopper, Z. - J. M. van Coeverden, geb. Jager, D. — (8 Febr.): J. H. Gude, geb. Lamaison, Z. - S. C. Buhling, geb. van Breda, D.

OVERLEDEN (6 Febr.): A. Schneider, 60 j.

Van 3 tot 8 Februarij 1851 zijn ingeschreven:

Voltrokken Huwel.	56.	Levenloos aangegeven Zonen	3.
Geborenen	176.	dito dito Dochters	6.
Overledenen	131.	Elders overl. en alhier ingeschreven	4.

Totaal	Gehuwde Paren	219.	Sedert primo Januarij 1851.
	Geborenen	982.	
	Alhier overledenen	708.	
	Elders overl. en alhier ingeschr.	6.	

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	pCt.	8 FEBR. 4½ u. gebl.	10 FEBR.	4½ u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		57¾	57⅝	57 11/16	57⅝
Dito Dito	3	67¾	67½	67⅝	67 9/16
Dito Dito	4	89 1/16	88⅞	89	88⅞
Dito Obligatien O. I.	4	88⅛	88⅛		
Amortis. Syndic.	3½	89¼	89¼		
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv		47 7/16	47½	47 9/16	
FRANKRIJK, Obligatien	3	54	53 15/16	54	53 15/16
SPANJE bij Ardoin £ 85	5	12 11/16	13⅝	13 11/16	13⅜
Dito Dito » 510		12 13/16	13 9/16	13¾	13 9/16
Dito Onbep. Stukken		12⅝	13⅛	13½	
Dito	3	39 3/16	39	39⅛	
Dito Binnenl. 2400 P.		33⅝	33 5/16	33 1/16	33 5/16
Coup. Ardoins		8 9/16	8 5/16	8 11/16	
Passive		4	4 1/16	4⅛	
Fransche Uitgest		4¼	4 1/16		
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4			36	36 1/16	
Dito Dito		35⅝	35 11/16	35¾	
RUSL. bij Hope 1798 en 1816	5	105½	105⅛	105¼	
Dito dito 1828 en 1829			104¼		
Cert. bij d°. 1831 en 1833		94¼	94¼		
Dito	4½	95¼	95 7/16		
Dito bij Hope	4	87½	87⅝	87¾	
Dito bij Stieglitz en C°.		86⅞	86⅞		
Dito bij d. 5de Serie	4		86⅝		
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito			65⅝		
POLEN, Aand. à fl. 500					
Dito met Lot. » 300					
AMERIKA, Bank-Actiën					
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 f					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	72⅝	71⅞	72⅛	
Dito	2½		38⅛	38½	
Dito Nieuwe	2½	39¾	39	39¼	
Dito Nieuwe	5	80 5/16	79 15/16	80⅛	80
Ween. Bank bij Goll en C°.			81½	82½	
Dito	4		64½		
Aand. met Loting fl. 500 f					
Nieuwe dito » 250					
NAPELS, Cert. Lam en Bouwer	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	90½	90¼		
Dito Leening 1843	5	88½	88¼		
Dito £ 200					
PERU		79	78¾		
MEXICO	5	34⅞	34 5/16	34½	34⅛
VENEZUELA 6 pCt. nu	4	32	31		
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½		17⅞		
ECUADOR			3⅛		
Grieken onb.	f				

Peru uitgest. 36; Denemarken 5 pCt. 98½; Polen, Cert. 4 pCt. 75½; Louisiana 5 pCt. 98¼.

Binnenl. fondsen algemeen iets flaauwer. 3 pCt. Fransche en Belgische nagenoeg onveranderd. Van Spaansche was in Ardoins de omzet wederom zeer uitgebreid en waren aanzienlijk hooger. Coupons daarentegen meer aangeboden en lager, als ook de 3 pCt. Binnenl. Van de overige vreemde waren Metall. iets flaauwer; de andere fondsen alle nagenoeg onveranderd. Van Zuid-Amerik. fondsen zijn Mexicanen, Peruanen ongeveer ½ pCt. in koers teruggegaan en Grenada's circa ½ pCt. hooger.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 2 pc.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35⅛; Zigt Hamburg 35⅜; 2/m. Londen 11,70, Zigt Londen 11,77½; 3/m. Lissabon 41½; 3/m. Porto 41½; 2/m. Petersburg 1,83.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 50½; 5 pc. 98⅜; 1840, 5 pc. 99½; Spanje Ard. 5 pc. 13; Binnenl. 3 pc. 33¾; Coupons —; Rom. Leening 76¼.

PARIJS, 8 Febr. Fransche 3 pc. 57.90; 4 pc. —,—; 5 pc. 96,55; 5 pc. N. 96,45; Schatk. 4,—; Bank-Actien 2227,50; Belg. 1840, 5 pc. 101; 1842, 5 pc. —; 4½ pc. 91; 2½ pc. —; Napels 5 pc. 98,50; Spanje, Buitenl. 3 pc. 38; Binnenl. 3 pc. 33½; Holl. 2½ pc. 59; Piemont 1834 960,—; 1849 920,—; Haïti —; Portugal 5 pc. —; Rom. Leening 77¼.

MADRID, 2 Febr. Spanje 3 pc. 34 9/16; 5 pc. 12 15/16; Uitg. Schuld 4 9/16; Coupons —.

LONDEN, 8 Febr. Cons. kont. — a —; op tijd 96¼ a 96⅜; Braz. 91½ a 92½; 1829/39 — a —; 1843 — a —; Den. 3 pc. 77 a 79; N. L. 5 pc. 102 a 103; Ecuador 3¾ a 4; Gren. 17½ a 18; Uitgest. 3⅞ a 4⅛; Mexico 33½ a 33¾; Peru 4 pc. 80¼ a 80¾; Uitgest. 35½ a 36; Portugal 5 pc. 86 a 88; 4 pc. 33½ a 34; 3 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 113 a 114; (N.) 4½ pc. 97¾ a 97⅞; Spanje 5 pc. 19 a 19⅛; 3 pc. 38 a 38½; Coupons — a —; Passive — a —; Holl 2½ pc. 58½ a 59; 4 pc. 91¼ a 91¾; Venez. 30 a 31; Uitgest. 11 a 11½.

WEENEN, 7 Febr. Met. 2½ pc. —; 4 pc. —; 4½ pc. 85; 5 pc. 97¼; Bank-Actien 1198; Lot. fl. 500, —; id. fl. 300, 118½.

BERLIJN, 8 Febr. Schuldbr. 3½ pc. 84½; Loten 127¼; Rusl. Stiegl. 4 pc. —; Pools. 4 pc. 79¼; Loten fl. 200 94; id. fl. 300 142; id. fl. 500 81¼.

HAMBURG, 8 Febr. Rusl. Eng. Leen. 106; Stiegl. 4 pc. 87½; Spanje, Ard. 5 pc. 11⅝; Binnenl. 3 pc. 31⅞.

FRANKFORT, 8 Febr. Met. 5 pc. 75⅝; 4 pc. 58¾; 2½ pc. 40⅛; Bank-Actien 1112; Darmst. Loten fl. 50 74; id. fl. 25 28⅝; Badensche Loten fl. 50 54; id. fl. 35, 32½; Nassausche 21⅝; Holl. 2½ pc. 57¼, Werk. Sch. 4 pc. 88½; Sijndic. 3½ pc. 88½.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 10 Februarij.

GRAANMARKT.

Tarwe en Rogge tot vorige prijzen aan consumptie verkocht; van Tarwe: 127, 128 ℔ Rijn *f* 235; 124 ℔ n. Zeeuws. *f* 225; 122 ℔ n. Gron. *f* 192; 129 ℔ b. Pools *f* 275.

Van Rogge: 128 ℔ Anclammer *f* 185, 127 ℔ Pruiss. *f* 185, 118 ℔ n. Archang. *f* 150; 115, 116 ℔ Gedroogde *f* 140, 142.

Garst in een doen: 113 ℔ p. n. Deens. *f* 144, 115 ℔ j. dito *f* 188.

Haver zonder handel.

Boekweit: 120 ℔ Roozendaal *f* 190; 114 ℔ Fransche *f* 155.

Op 9 vaten Olie dadelijk 56; Sept. 55; Oct. en Nov. 55½ £. *Lijnzaad* een doen; 109/10 ℔ Petersburgsch *f* 295. *Raapolie* op 6/w. *f* 34¼, Vliegend *f* 33¼; 1°. Mei ek. *f* 33; Sept. en Oct., *f* 33⅛; Nov. en Dec. *f* 33¼. *Lijnolie* op 6/w. *f* 34½; Vliegend *f* 33½. *Hennepolie* op 6/w. *f* 36¼. *Raapkoeken* per 1040 st. *f* 55, 60. *Lijnkoeken* per 104 st. *f* 7½, 11.

LEIDEN, 8 Febr. Boter *f* 36 tot 39 pr. vierde vat; Oude Tarwe *f* 7,80 tot 8,20; Nieuwe Tarwe *f* 7,00 tot 7,50; Oude Rogge *f* 5,70 tot 5,90; Nieuwe Rogge *f* 5,60 tot 5,80; Gerst *f* 3,60 tot 3,80; Haver *f* 2,60 tot 3,20; Paardeboonen *f* 4,40 tot 4,50, Duiveboonen *f* 5,00 tot 5,20, het Ned. Mud.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 8 Februarij. De schepen Anna Elisabeth, Kapt. Harken en Amicitia, Kapt. Wijgers, zouden, volgens brief van Suriname van den 6den Januarij, den 8en en 10en dito herwaarts vertrokken.

DEAL, 5 Febr. Het schip Cornelia, Kapt. Deinum, van Amsterdam naar Batavia, is alhier met verlies van anker en ketting uit zee terug gekomen, doch is van een en ander voorzien geworden.

AMSTERDAM, 9 Februarij. Het schip Albatros, kapt. Haasnoot, van Sourabaija naar Batavia, was den 26sten November te Batavia in 't gezigt.

— Volgens brief van Suriname van den 3en Januarij, was een pont, beladen met 42 vaten Suiker, bestemd voor het schip Amicitia, kapt. Wijgers, herwaarts gedestineerd, aan den grond vastgeraakt en gezonken, en van de lading slechts drie vaten geborgen.

— 10 dito. Het schip Anna Maria Henriette, kapt. Zeylstra, van hier, laatst van Douvres, naar Suriname, is den 7en dezer als bijlegger te Zierikzee binnengeloopen.

— Volgens brief van kapt. Rademaker, voerende het schip Jeannette Philippine, van hier naar Cardiff, was hij den 4en dezer in goeden staat zeilende op de hoogte van Lezard; aan boord was alles wel.

— Het schip Palembang, Kapt. Hoekstra, van Shanghae naar Londen, is, volgens brief van Simons Baay in dato 9 December, aldaar met schade binnengeloopen, hebbende den 22 en 23 November zware stormen doorgestaan, moet lossen om te repareren: de equipagie bevond zich in goeden welstand.

TAFELBAAY 6 December. Het schip Padang, Kapt. van der Linden, van Batavia naar Rotterdam, is alhier met schade binnengeloopen, hebbende eene stortzee over gehad.

DARTMOUTH, 7 Febr. Het schip Vereeniging, Kapt. Poldervaart, van Rotterdam naar Belfast, is alhier lek binnengeloopen.

FALMOUTH, 5 Febr. Het schip Cornelia, Kapt. Jonker, van Batavia naar Amsterdam, is met verlies van een gedeelte van het roer binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 7 Febr. H. J. Scholtens, Geertruida Johanna, Dantzig, l. v. Mandal n. Rotterdam als bijlegger — 8 Febr. H. L. Kayser, Zeemeeuw, Batavia.

HELVOET, 7 Febr. R. Robinson, Samuel en Sarah, Sunderland. — 8 Febr. C. Sueur, l'Estafette, (s.) Duinkerken. - E. Garwood, Eagle, Ipswich. - J. W. Stuit, Margaretha Gesina, Marseille. - C. Sablfeld, Vrouw Adriana, Hull. — 9 Febr. J. B. Frost, Rainbow, (s.) Londen. - R. Hart, Earl Douglas, Newe.

UITGEZEILD:

TEXEL, 8 Febr. O. E. Smith, Diana, (s.) Londen. — 9 Febr. R. Williams, Roscommon, (s.) Londen.

HELVOET, 8 Febr. J. C. Hast, Ocean, (s.) Londen. - T. Collyer, Magnet, (s.) id. - T. Goodburn, Giraffe, (s.) id. - G. Nichols, Sea Gull, (s.) Hull. - W. Holdsworth, Swanland, (s.) id.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM

BATAVIA, Kayser, Zeemeeuw: 2,065 b. Koffij, 1,641 kann. Suiker, 684 sch. Tin, 1,285 boss. Bindrottingen, N. H. M.

ROTTERDAM

BATAVIA, Borneo, Hansen, 3,250 b. Koffij, 2,425 kann. Suiker, 680 sch. Tin, 2,720 b. Bindr., N. H. M. — Vier Gebroeders, Vonk, 4,100 b. Koffij, 2,132 kann. Suiker, 678 sch. Tin, 2,555 boss. Bind., N. H. M. — Gouverneur Gener. Rochussen, van der Veen, 4,130 b. Koffij, 2,790 k. Suiker, 784 sch. Tin, 2,847 b. Bindr., N. H. M. — Samarang, Immink, 3,860 b. Koffij, 2,618 kann. Suiker, 783 sch. Tin, 2,306 boss. Bindr. N. H. M.

DORDRECHT.

BATAVIA, Anna Cramer: 3,795 b. Koffij, 518 kann. Suiker, 385 sch. Tin, 1,440 boss. Bindrottingen, N. H. M.

SCHIEDAM.

BATAVIA, Sooloo, Korteland: 4,000 b. Koffij, 2,059 kann. Suiker, 771 sch. Tin, 5,194 boss. Bindrottingen, N. H. M.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 10 Februarij in lading naar:

Keulen	L. de Ruiter, Cöln N°. 29.
"	W. H. Miggels, Stad Maintz.
Ludwighaven	A. Hartman, Ludwighaven N°. 6.
Manheim	J. Dorsenbach, Jacob.
Duisburg	H. Kamps, Vlijt en Hoop.
Dusseldorp Neus en Urdingen	C. Brugman, Niederrein N°. 3.
Mainz	W. Keller, Maintz N°. 1.

AMSTERDAM, 9 Februarij vertrokken naar:

Keulen	W. Lintz, Herman.

In de 213de Staats-Loterij, zijn in de 3e Klasse bij de 1e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 15156 *f* 25,000, N°. 7883 *f* 1250.

ADVERTENTIEN.

(856) Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen *ZOON*, H. RAYMAKERS, geliefde Echtgenoot van Haarlem, 8 Februarij 1851. W. F. PRINZEN.

(855) Heden overleed aan de gevolgen eener hevige, doch kortstondige ziekte, na voorzien te zijn van de genademiddelen der H. Kerk, onze teederbeminde Zoon, de Zeer Eerw. Pater CYPRIANUS THOMAS, van het orde der EE. PP. Predikheeren en Pastoor te Nijmegen, in den bloeijenden leeftijd van ruim 32 jaren. Hoe hartscheurend het verlies is zoo voor ons, als voor onze kinderen en behuwdkinderen, zal een ieder beseffen, die ZEW. godsdienstig en werkzaam leven van nabij gekend heeft.

F. SJOUKES.
AMSTERDAM, C. SJOUKES,
den 6 Februarij 1851. geb. VAN DER MADE.

Algemeene kennisgeving.

(857) Heden overleed, na voorzien te zijn van de Heilige Sacramenten onzer Moeder de Heilige Kerk, tot onze diepe droefheid onze hartelijk geliefde Moeder en Behuwdmoeder ALIDA VAN SCHOONHOVEN, Weduwe JOHANNES BERNARDUS WIERDELS, in den ouderdom van ruim negen en vijftig jaren. Hoe hartverscheurend het verlies is zoo voor ons als voor onze betrekkingen zal een ieder beseffen, die haar godsdienstig en werkzaam leven van nabij gekend hebben.

AMSTERDAM, C. J. WIERDELS.
6 Februarij 1851. Uit aller naam.

Door de menigvuldige betrekkingen gelieve men deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aante nemen, zoo binnen als buiten deze stad.

(858) Heden overleed in den ouderdom van ruim 77 jaren, onze waarde Moeder en Behuwdmoeder Mejufvrouw ANNA MARGARETHA BRIAN, Weduwe den Heer JOANNES JOSEPHUS FREDERICUS ZUURE.

AMSTERDAM, Uit aller naam
5 Februarij 1851. A. B. ZUURE.

Algemeene kennisgeving.

Eene Keukenmeid wenschte gaarne eene DIENST te bekomen, bij een Pastoor of in een Stil Huishouden, kunnende zij zeer goede getuigen bijbrengen. Te Amsterdam heeft zij zes jaren in een dienst gewoond, terwijl zij door sterfgeval uit de daaropvolgende dienst is geraakt. Men adressere zich met *franco* brieven aan den Uitgever dezer Courant onder letter D. (85

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.